

ІННОВАЦІЙНИЙ МОЛОДІЖНИЙ РУХ ЯК ВИЯВ СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ

Маргалітадзе Д.З.

Волинський національний університет імені Лесі Українки
Яцишин Н.П.

Основною формою вияву соціальної активності молодого покоління та найефективнішим механізмом взаємодії молоді з державою є молодіжний рух. Назріла гостра необхідність посилення уваги до молодіжного руху з боку держави, розробки науково обґрунтованого плану дій, результати якого стануть відчутні в близькій перспективі. Такий підхід дасть можливість сформувати стратегічну мету українського молодіжного руху, спрямовану на формування відповідального ставлення молоді до свого майбутнього і майбутнього держави. Це зробить вплив молодіжного руху на розробку та реалізацію державної політики ефективним і змінить сучасну роль молоді – брати участь у вирішенні власних соціально-побутових проблем, на необхідну участь у розв'язанні стратегічних проблем виходу із системної соціально-економічної кризи та забезпечення подальшого розвитку суспільства.

У свою чергу, в якості однієї з найважливіших умов, виступає забезпечення відтворення інтелектуального й трудового потенціалу суспільства. Перспективи збереження й накопичення такого потенціалу нерозривно пов'язані зі здійсненням комплексу заходів з освіти й виховання молоді, що є основою її інноваційної діяльності.

Організаційно молодіжний рух забезпечується в Україні молодіжними громадськими організаціями – об'єднаннями громадян віком від 14 до 28 років, метою яких є діяльність, спрямована на задоволення та захист своїх законних соціальних, економічних, творчих, духовних та інших спільних інтересів. Особливості організаційних і правових засад утворення та діяльності молодіжних громадських організацій і державні гарантії забезпечення їх діяльності визначаються Законом України “Про молодіжні та дитячі громадські організації” (1998 р.), згідно з яким державна влада здійснює молодіжну політику за такими найголовнішими напрямками:

- забезпечення правової й соціальної захищеності молоді;

– надання молодому громадянину гарантованого державного мінімуму соціальних послуг з навчання, виховання, духовного й фізичного розвитку, охорони здоров'я, професійної підготовки й працевлаштування;

– забезпечення збалансованого поєднання державних, суспільних інтересів та прав особистості у формуванні й реалізації національної молодіжної політики;

– пріоритет суспільних ініціатив стосовно аналогічної діяльності державних органів та установ при фінансуванні заходів і програм, що стосуються молоді;

– залучення молодих громадян до особистої участі у формуванні й реалізації програм, що стосуються молоді, суспільства та держави [1, 755].

Відповідно до створених умов, молодіжні громадські організації мають змогу проявити себе у сфері інноваційної діяльності, включаючи й інноваційні дослідження, визначені насамперед інноваційним законодавством (від лат. *innovatio* – поновлення, зміна), зокрема Законом України “Про наукову і науково-технічну діяльність” (1998 р.), який орієнтує молодих дослідників до участі у розробці, створенні і впровадженні науково-технічних розробок, нової техніки і технологій, нових форм організації праці та управління, освоєння і випуску нових видів продукції, стимулюючи таким чином науково-технічний прогрес, переозброєння промисловості та її інфраструктури, створення високоефективної техніки, інтеграцію науки, техніки і виробництва [2, 691-692].

Висновки. Держава та суспільство мають всіляко сприяти молодіжним інноваційним дослідженням, забезпечуючи таким чином її інноваційну участь у державотворчих процесах, створюючи рівні можливості для розкриття творчого, професійного й інтелектуального потенціалу.

Література

1. Молодіжні громадські організації / Н.П. Гаєва // Юридична енциклопедія: В 6т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К.: “Укр. енцикл.”, 1998. – Т.3: К-М. – 2001. – С. 755-756.

2. Інноваційне законодавство / В.П. Нагребельний // Юридична енциклопедія: В 6т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К.: “Укр. енцикл.”, 1998. – Т.2: Д-Й, 1999. – С. 691-692.